

Joan Fuster: «Un amor sense decepcions no seria amor»

14 reflexions de l'escriptor, que deia que «només els fanàtics no s'equivoquen»

Joan Fuster va néixer el 23 de novembre del 1922 a Sueca (Ribera Baixa), on va morir el 21 de juny de 1992. Ens apropem a la seva mirada i a la seva forma d'entendre la vida amb 14 fragments de l'antologia *Fuster per a ociosos* (<http://sembrallibres.com/llobres/fuster-per-a-ociosos/>) (Sembra Llibres).

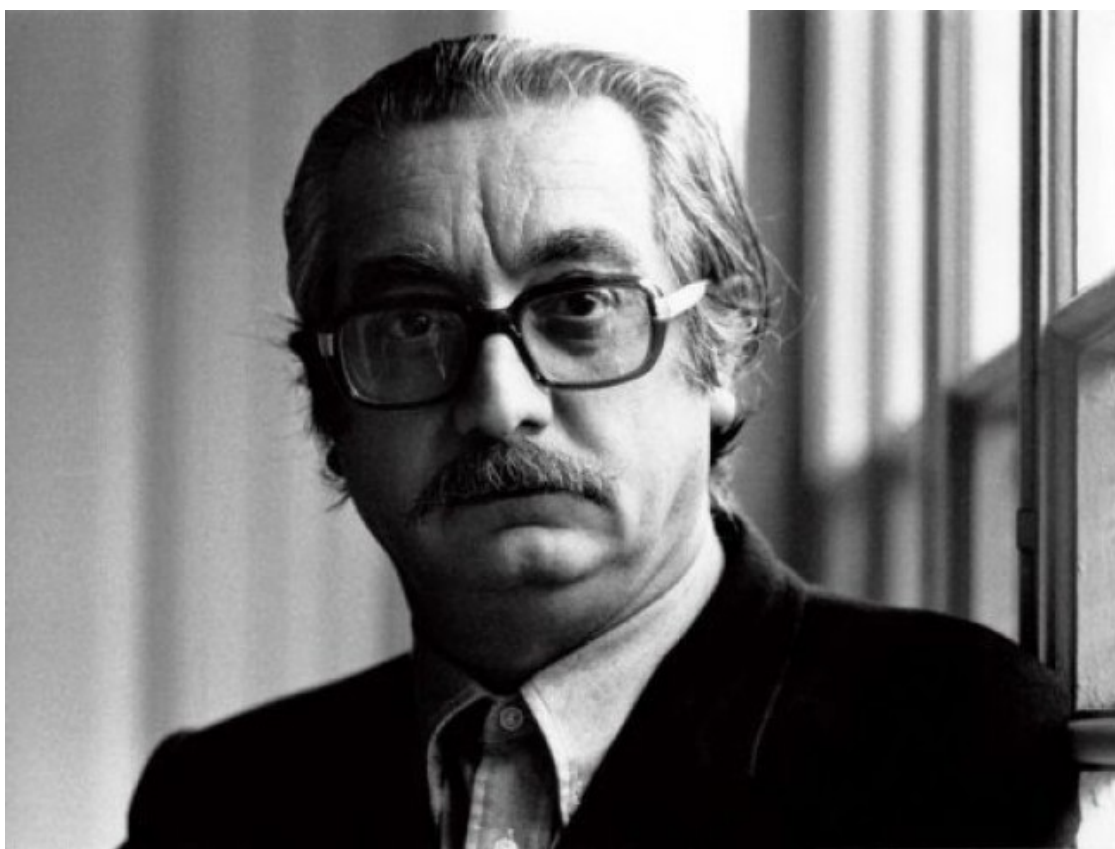

Foto: Universitat d'Alacant

1. Quan s'ha perdut la fe, hom no roman en una completa neutralitat religiosa. O hi ha ressentiment, o hi ha nostàlgia. A vegades hi ha una mescla d'ambdues coses: són els casos desesperats.
2. Les nostres idees canvien perquè nosaltres -i tot- canviem seguit seguit. Canvi pot voler dir enriquiment, rectificació o fins i tot contradicció. En tot cas, els nostres pensaments i les nostres creences d'avui només són provisionals. Això ens hauria d'encomanar una certa discreció a l'hora de contrastar-los amb els altres. Qui sap si un dia pensarem com ells, creurem com ells!

3. Només els fanàtics no s'equivoquen... Potser tots aquells que es pensen que no s'equivoquen, precisament per pensar-ho, ja són «fanàtics». En el fons, si el fanatisme no és això, què és?
4. En tant que excusa per a encolomar descripcions afectuoses, un paisatge àrid és tan bo com el regadiu més fèrtil.
5. Un amor sense decepcions no seria amor; seria, què sé jo?, confitura o música de Bach.
6. No demanes comprensió ni al teu millor amic: a tot estirar, es limitarà a compadir-te, com tothom.
7. Sovint ho oblidem, però no és gens clar que les víctimes de la injustícia hagen de ser necessàriament justes. De vegades, per amor a la justícia, acabeu defensant un criminal contra un altre criminal.
8. «Cal experimentar-ho tot», m'aconsellen. Jo renuncie a les experiències incòmodes i a les experiències idiotes. Això em desqualifica i em limita per a moltes coses, però tant se me'n dona.
9. No tingueu més conviccions que les decididament imprescindibles.
10. Els llibres no *supleixen* la vida, però la vida tampoc no *supleix* els llibres.
11. L'analfabetisme no consisteix únicament a «no saber» de lletra, sinó més aviat a «no practicar-la».
12. Corregir la por, la tendència a la por, seria un objectiu plausible. Començant al si de les famílies, i continuant a les escoles, a les parròquies, als tebeos, al cinema, a la tele: desterrar la por com a instrument d'educació. I més encara: desmitificar la por. Si fos possible «elevant» un parell de generacions sense massa pors -només amb les imprescindibles-, el futur començaria a ser somrient.
13. Estem condemnats a la por fins a la consumació dels segles. No hi ha remei taxatiu. Pot haver-hi correctius. Reduir la por a l'indispensable.
14. Si em demanes de què puc penedir-me de la meua vida, et diré que no ho sé. Et diré que, de moment, estic content del que he fet: del que he escrit. No perquè sigui gran cosa, sobretot literàriament, sinó perquè respon a unes conviccions profundes i sostingudes, a través d'una evolució lògica. Tornaria a fer el que he fet, a dir el que he dit.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=KbzobJn9nrw>

CLÀSSICS

Joan Fuster

FUSTER PER A OCIOSOS

Una antologia de Xavier Allaga

SEMBRA

Fuster per a ociosos <https://sembrallibres.com/llibres/fuster-per-a-ociosos/>

© Joan Fuster, una antologia de Xavier Aliaga
© Sembra Llibres
© 2017